

Eskyldige. Som en skjærpende Omstændighed bliver det at anse, naar Forbrydelsen begaas af nogen Undergiven imod den Høistbefalende for nogen affondret Del af Krigsmagten.

§ 123.

Ved Bestemmelse af Straffen efter §§ 114—120 bliver det at betragte som en særdeles formildende Omstændighed, hvis den Foresatte eller Overmanden ved at overskride Grændserne for sin Myndighed eller ved utilbørlig Behandling af Undermanden eller hans Nærmeste har egget til Forbrydelsen, eller han har fremkaldt den ved at indlade sig i upassende Fortrolighed med Undermanden, og Krigsretterne bemyndiges endog, naar de dertil maatte finde tilstrækkelig Grund, til under anførte Omstændigheder at forandre Livsstraf til Strafarbejde, dog ikke under 8 Aar, og i Øvrigt at gaa nedensfor de bestemte Grændser for Straffen.

§ 124.

Den, som for højere Foresatte fremfører en ubegrundet Klage over sin Foresatte, skal straffes med Fængsel i første Grad, saafremt han ikke har forskyldt større Straf paa Grund af Klagens Indhold.

§ 125.

For Ulydighed, Vold, Trusel med Vold eller andre Fornærmelser imod Skildvagter, Beskyttelsesvagter, Ronder, Patrouiller eller andre Poster eller Bagter, der ere og kunne kendes at være i Udøvelse af Tjenesten, saavel som for Tilfidesættelse af den dem skyldige Agtelse, anvendes Straffene i de foranstaaende §§ 112, 113, 116, 117 eller 120, jfr. 123; dog kan Straffen for mindre betydelig Vold under formildende Omstændigheder ned sættes indtil Fængsel paa Band og Brød i 3 Gange 5 Dage eller anden Fængselsstraf af lige Størrelse. Naar mod en Skildvagt eller anden Post, som i Sjendens Nærhed er udstillet for at sikke imod fjendtligt Overfald, udøves saadan Vold, at Posten kommer til at staa ledig, eller at paa anden Maade Krigsmagten udsættes for øiensynlig Fare, kan anvendes Straf arbejder indtil paa Livstid eller endog Livsstraf.

§ 126.

Krigsfanger blive for Ulydighed, Vold, Trusel med Vold og Tilfidesættelse af Agtelse imod de Befalingsmænd, under hvis Tilsyn de ere stillede, og imod Bagter at straffe efter §§ 112, 116, 117 og 120, jfr. 123.

8de Kapitel.

Om Forbrydelser med Hensyn til Undergivne og Undermand.

§ 127.

Naar nogen Foresat tillader Undergivne at begaa en Forbrydelse, anses han med den for samme bestemte Straf, og han kan derhos efter Omstændighederne dømmes til at have sit Embede eller sin Bestilling forbrudt.

§ 128.

Den Foresatte, som lader det mangle enten paa tilbørlig Ovsigt med Undergivne for at forhindre Forbrydelser af dem, eller, naar saadanne ham bitterligt ere i Værk, paa hen-